

DOMOVINA

Izida dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petiti-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četrta leta 2 kruni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Naša doba.

Kako naj bi jo najprimerneje krstili? No, ravno preveč težko nam ne bo najti odgovora, saj ga nam naša doba sama polaga na jezik s svojimi značilnimi dejstvi. Le ozrimo se okrog sebe, pogledajmo tudi še malo naprej, k svojim sosedom, tostran in onstran črnorumenega plota, in našli bomo dovolj značilnih potez naše dobe, ki nam podajo zadosten povod, da jo nazovemo dobo političnih in privatnih škandalov in škandalčkov. In gotovo res, saj si je ne moremo misliti brez teh ocirkov, katere zdaj ta, zdaj ona stranka izvleče na dan in jih dobro osoljene ponudi svoji nasprotnici, da jih z manjšim ali večjim naporom pohrusta, ali pa se celo zadavi z njimi. Škandalov povsod dovolj.

Anglija se še ni in se ne bo oprala onih madežev, ki jih je dobila v Afriki, Francoska ima svoj kulturni boj, Španija isto in poleg tega večno sušo. Italija svoje anarhiste, Nemčija v najzadnjem času svojega Kruppa itd. itd. Seveda to vse v velikem obsegu, kakor se tudi spodobi velelastim. Oni manjši, oni bolj srčkani so bolj za manjše narode, za ožji krog.

Pa pri nas? O, tudi pri nas jih imamo dovolj, manjših, večjih, prav velikih, kakor se komu poljubi. Tak manjši bi bil na primer po mnenju naše „vahtarice“, ako bi se drznil kak „bindišar“ zahtevati, da se mu reče „Slovenec“, ali pa če se zahteva slovenskih napisov tamkaj, kjer nemških živa duša ne razume. Nam se pa zdi take najmanjše vrste škandalček, da novi urednik „vahtarice“ črka nekaj v svojem listu, o čemur nima niti pojma, tako n. pr. o naši zgodovini, ter kar tako po svoje prekrsti našega Trubarja. Ne vemo, kaj bi on rekel, če bi mi prekrstili Lutro v Primoža. Menda že, da so nas vrgli iz prvega razreda ljudske šole, ko niti ne vemo, kako je slavnemu možu ime. Hvala! Ravno tako!

Dalje, malo večji. V Mostu na Češkem se odigrava pred porotno sodnijo. Nekdaj toliko slavljenu, da, naravnost oboževanemu Wolfu perejo umazano perilo, katero je po mnenju večjih peric menda tako močno umazano, da se ne bo dalo oprati do čista. Seveda, če se človeku izroči cel šop vrednostnih papirjev, da jih hrani, in se jih čez nekaj časa zahteva nazaj, pa jih ni več, potem se pač lahko reče, da dotični ni imel ravno preveč čistih rok. Če človek „kar tako v hitrici“ podpiše na menjico namesto svojega kako drugo ime, če sprejema denar od sladkornih kartelovcev, da molči, ko bogati tvorničarji odirajo ubogega kmeta pri nakupovanju sladkorne repe, če skrivaj dobiva redne podpore od raznih židovskih bank, očitno pa ne more dovolj blata nametati nanje, če je pripravljen za par stebričkov zlatih kronic s svojim listom atopiti v službo tuje vlade, če doma zlostavlja svojo ženo in se mu zunaj pripeti tupatam po kak srčkanejši škandalček, potem bi se smelo reči, da to ni v posebno čast čistemu zetu čistega tasta. Ne želimo si njunih kož.

Naprej. Kako naj imenujemo dogodke v državnem zboru? V nemškem državnem zboru so socialisti pred kratkem priredili precejšen vihar, in takoj se jim je očitalo, da hočejo po

avstrijsko reševati svojo domovino, in ponehali so: menda jih je bilo sram, ker so jih tako pokarali. In res! Lahko smo ponosni na naš državni zbor. Seja se vrsti za sejo, gnjili dovtipi, razžalenja in paovke lete vse vprek, zbornica dela, na vse kriplje dela, ali storjenega — ni nič. Prazno slamo mlatijo gospodje, da jim znoj kar curkom lije po licih, ali za avstrijske narode ne namlatijo niti plev, in to vse zato, ker si je peščica črnobelordečih neodrešencav vteplo v glavo, da morajo vsi narodi po njihovo tuliti. Škandal!

Naše ljudstvo pošilja svoje otroke v šolo, da bi postali „gospodje“, in če že ne ravno to, pa vsaj, da bi si služili pošten kruh v kakem uradu, najrajši v državnem. „Če plačujemo davke, imajo tudi naši otroci pravico do državnega kruha!“ O seveda, ko bi ne bili drugi bolj lačni, če prav stoje ob polnih jastih. No, ravno lakote poginiti nas ne pusté, pač pa stradati. Le stegnimo roko po čem boljšem, kro, brž jo dobimo po prstih; in če se pritožimo, če naši poslanci povprašajo, kako more kdo, ki niti sposobnosti nima zato, presekati kar 72 prednikov, potem pa vlada redno — pozabi odgovoriti. Če pa odgovori, nas pa potolaži z obljubami, za katere pa že zdavnaj vemo, da so večinoma že pozabljene predno so storjene. V naših slučajih ne velja pregovor: „Obljuba dolg dela“, kajti to velja samo za one, o katerih že čvkaajo vsi, dunajski in tržaški vrabci, da jim neke, v Trstu, oziroma na Dunaju dobro znane in obiskovane „biše“ donšajo lepih dohodkov. [Kako naj to imenujemo: gg. Mauroner & Schönerer? Bella compania? Nicht?/] Njim obetajo vseučilišča, nam jemljejo ljudske šole, njim dajejo masne službe, pri nas že vibajo nos, če nas vidijo od daleč, njim vse, kar se jim poljubi, nam nič. Kaj hočemo — naša doba.

Pred kratkim smo čitali veselo vest, da je najvišje sodišče razveljavilo smrtno obsodbo katero je izreklo tržaško nadsodišče, in da jo je razveljavilo zato, ker se ni ugodilo braniteljevi zahtevi, da se obravnava v slovenščini, oziroma pred porotniki, ki bodo umeli jezik obtoženčev — slovenski. O da, našim bratom tam doli ob morju se pač boljše godi, kakor nam tu gori v senci graškega „Eichenwalda“: mariborske in celjske porotne obravnave so najjasnejši dokaz. Ali je kdo že kdaj slišal o pravi slovenski obravnavi? Nihče. Ali vendar. Predsednik in državni pravdnik govorita slovenski s slovenskim obtožencem, če namreč — znata, toda kako! Prav iz srca smemo vzdihniti — take slovenščine reši nas, o Gospod! Zapisniki nemški, obtožnica nemška, vse obževanje s porotniki nemško, državni pravdnik pledira nemški, edini zagovornik govori slovenski, ako je sam Slovenec, drugače ne. In tako trpi ali obtoženec, ali pa pravica, kajti nemškim porotnikom, ki ne umejo slovenščine, govori slovenski zagovornik zastoj, slovenskim porotnikom pa državni pravdnik. Naj si bo že tako ali tako, ljudstvo mora sčasom izgubiti zaupanje v taka sodišča, ko vidi, da ne zadovoljujejo njegovemu pravnemu čutu. In kaj potem? Sodilo bo po svoje, poiskalo si bo prave vice samo, in posledice — kriminalna statistika bo za par zvezkov debelejša, in to samo zato,

ker se noče dati narodu, kar mu je tako sveto obljubljeno in zagotovljeno v temeljnih zakonih naše ustavne države. Itd, itd

O, ta naša doba!

Srbija ne pride do miru.

„Svetilnik na vztoku“, kakor so imenovali politiki pred četrtsotletjem Srbijo, vidno pojema naš vsak trenutek ugaša. Ministrstva si kar ključko podajajo. Lahko se reče, da se še ni do dobrega posušilo črnilo na dekretih enega ministrstva, ko pride že novo. Pred dobrim mesecem je odstopilo Vukićev ministrstvo ter mu sledilo Velimirovićev, a tudi tega že ni več, sedaj vlada kabinet Cincar-Markovića.

Usoda Srbije je skoraj neizogibna. Nikakor se ne more izkupati iz politične in finančne onemoglosti, v katero je privedel to lepo slovansko deželo kralj Milan. Od onega časa pada ugled in moč Srbije od stopnje do stopnje. Bodisi ministrstvo liberalno ali radikalno, ne more napraviti reda v državnem gospodarstvu; ustavni odnosi se vedno hujše zapletajo, prebivalstvo nima več zaupanja v vlado. K vsemu temu pa se je pridružila še finančna mizerija. Dežela je brez kredita. Povsod se iščejo posojila, ali s čim naj dežela jamči, ko so državni dolгови itak prekoračeni, a virov v deželi ni.

Najboljša zaslomba Srbije je bila dosedaj še njena zunanja politika. Posebno ministrstvo Simićev je zastavilo vse svoje delovanje, da se zboljša srbska zunanja politika ter reši čast države. In res se mu je posrečilo obnoviti prijateljske zveze z Bolgarijo in Črnogoro. Tudi zaupanje Rusije se je zopet pridobilo. Vse to je bil Milan zanemaril in deloma s kruto roko razdri. Naslanjal se je le na Avstro-Ogrsko, ki pa ni imela nikoli odkritosrčnega čuta za Srbijo, temuž je trpela vsiljivo Milanovo politiko, kakor se pusti udani štirinožni živali, da tava za tujim človekom.

Kakor za vse slovanske balkanske države, je še posebno za Srbijo življenskega pomena, da si ohrani prijateljstvo Rusije. Zato smatrajo politiki za usodno znamenje, da se je poverila sestava novega ministrstva Cincar-Markovića, ki velja za neizprosnega sovražnika Rusije in njene politike. Sicer je že storil ta korak kralj Aleksander pri zadnji kabinetni krizi. Kakor se je takrat govorilo, se je hotel maščevati nad Rusijo, ker je ruski car zopet odpovedal sprejem srbske kraljeve dvojice. Toda takrat je še dober angel varih na dvoru vdihnil kralju čez noč drugo misel, da je mesto Markovića poveril novo ministrstvo Velimiroviću. Ali se gre tudi sedaj za maščevanje, ne vemo. Smešno pa je vsekakor, ako se hoče mali srbski kralj maščevati na tak način nad mogočnim ruskim levom. To bi kazalo, da srbski kralj ne razume podrejevali svojih osebnih zahtev velikim državnim idejam. Ako ruski car res ne mara sprejeti na svojem dvoru srbskega kralja in kraljice, mora imeti za to tehtne vzroke, ki temeljijo v kaki dvorni etiketi, najbrž zaradi kraljice Drage. Zaraditega pa je Rusiji še vedno enako pri srcu blagor srbske države in njegovega prebivalstva. In to bi moral kralj vpoštevati.

Res je sicer, da je moral kralj Aleksander bridko občutiti preziranje, ki so ga kazali baš zadnji čas na ruskem dvoru v Srbiji. Bolgarijo je car ob priliki slavnosti na Šipki neobičajno odlikoval, tudi z rumunskim kraljem sta menjavala zadnji čas prirčne brzjavke, le Srbije se ni nihče spomnil ter se je že celo obljubljeni sprejem odpovedal.

Jedva deset let vlada kralj Aleksander, pa je imel med tem časom že 12 ministrov. Poskušal je z radikalnim, liberalnim, naprednim, napredno-radikalnim in končno tudi z nevtralnimi. Sedaj pa je tudi nevtralni vladi izrekla skupština nezaupanje, in poklical se je na krmilo general, ki ima poleg sebe še dva vojaka za ministra. Skoraj gotovo, da se bodo bodoče volitve v skupštino izvršile v znamenju, da dobi tudi skupština po večini vojaški značaj. Poleg namena pa, pokazati z ministrstvom Markovića v Rusiji odtujenje, pa ima kralj baje še drug važen namen. Kakor se pripoveduje, je Vujićev ministrstvo moralo največ zaradi tega odstopiti, ker se je protivilo kraljevi želji, naj bi se brat kraljice Drage, poročnik Lunjevica proglasil za srbskega prestolonaslednika. Tozadevna kraljeva proklamacija se je že baje dotiskala v državni tiskarni, in le na posredovanje Avstrije se je proglasitev opustila. Novi ministrski predsednik Cincar-Marković pa je baje kot vrhovni vojni poveljnik tej kraljevi želji naklonjen. A baš od te namere se pričakuje viharji v deželi. Zato pa je preskrbljeno z novim ministrstvom po potrebi za vojaško diktaturo.

Celjske in štajarske novice.

(Spodnještajarska jubilejska ustanova) v spomin 50 letne vlade našega cesarja je začela svoje poslovanje. Ko so proti koncu leta 1895 prvokrat zapustili slovenski poslanci štajarski deželni zbor, sprožil je g. notar Baš nasproti gg. dr. Dečku in Dragotin Hribarju misel, da naj Slovenci po svoje postavijo spomenik presvitlemu cesarju z ustanovo za revne pa pridne slovenske dijake, da se podpirajo po potrebi in sicer tako dolgo, da dobijo plačano javno službo. Pridružili so se rečeni misli posebno gg. Mihael Vošnjak, dr. Serbec, opat Ogradi, kanonik Hajšek, šolski svetnik Krušič in dr. Vrečko. Izdali so oklic za zbiranje darov, in zdaj imamo vsled rodoljubnih darov plemenitih rojakov iz vseh krajev glavnico z zakonito popolno varnostjo naloženih 20000 K, katerih obresti se razdelijo po namenu ustanove. Imenovani gospodje so zdaj ustanovino oskrbnitvo. Predsednik oskrbnitva je g. dr. Serbec, podpredsednik mil. g. opat Ogradi, blagajnik g. dr. Dečko, tajnik g. notar Baš. Za tekoče šolsko leto je na razpolago 1200 K. Iz te svote dobijo podporo dijaki, ki za njo prosijo, ki so potrebni in vredni.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) vabi k zborovanju „Učit. društva za celjski in laški okraj“ v nedeljo, dne 7. decembra t. l. ob pol 11. uri dopoldne v okoliški deški šoli v Celju z naslednjim sporedom: 1. Zadnji zapisnik. 2. Petje. 3. Društvene stvari in nasveti. 4. Podajanje: „Naš šolsko-politični list“. 5. Iz šolske prakse. — Gostje dobrodošli! K mnogobrojni udeležitvi vljudno vabi v imenu odbora

Armin Gradišnik, t. č. preds.

(Šolski svetnik og. Ivan Krušič.) Gospoda šolskega svetnika Ivana Krušiča je minolo soboto zadel mrtvoud; k sreči mrtvoud ni bil popolen, nego le delen, vsled česar je upanje, da blagi gospod okrevi. Zanimanje in sočutje za spoštovanega bolnika je splošno. Želimo, da bi mogli čim prej poročati o ozdravljenju g. profesorja.

(Promocija.) V petek, dne 28. novembra t. l. bil je na graški univerzi promoviran doktorjem prava g. Vekoslav Kukevec. Vsem bralcem „Domovine“ je znan po temeljitih narodno-gospodarskih člankih, priznan pisatelj in veščak zlasti na polju narodno-gospodarske vede in politike, po vsem Slov. Štajarskem znan ljudski govornik nam daje up, da bo svoje tako sijajno započeto vzorno narodno delo nadaljeval s podvojenimi silami, ko stopi v par dneh z akademičnimi tal v praktično delo in zato mu iskreno čestitajo uredništvo in vsi bralci „Domovine“.

(Imenovanje.) Poštni oficijal in absolvirani pravnik g. Matija Vrtnjak je imenovan poštним koncipistom v Gradcu.

(„Glasbeni Matici“ v Ljubljani) darovala je celjska posojilnica 200 K podpore.

(Miklavžev večer.) V petek, dne 5. t. m. priredi „Celjski Sokol“ v veliki dvorani „Narodnega doma“ običajni, vsako leto se vršeci „Miklavžev večer“ s prijaznim sodelovanjem „Celjskega pevskega društva“ in „Narodne godbe“. Miklavž obljubil je nastopiti letos s posebno sijajnim spremstvom kakor tudi mogočnim zastopom iz pekla. V celim Miklavževem spremstvu bodo nebroj angelcev, dražestnih devojk, ki bodo delile pridnim otrokom darove, nadalje Mephisto, dr. Faust Belcebub in drugi peklenščeki stari in mladi. Vstopnina za osebo 40 v. Dijaki plačajo polovico. Otroci v spremstvu staršev vstopnine prosti. Začetek točno ob 7. uri. Darila s potrebno natančno označbo je treba oddati najzadnje do petka opoldne hišniku v „Narodnem domu“.

(„Brat Martin“.) Nedeljska predstava v „Narodnem domu“ se je prav dobro obnesla. Posebno sta ugajala „Brat Martin“ in „Červec“. Občinstvo ni štedilo s pohvalo. Pač pa moramo pripomniti, da se nam je zdela dvorana prazna. Pričakovali smo mnogo, mnogo več ljudi, posebno zato, ker se je priredila predstava v korist našim ubogim dijakom, ali žalibog moramo reči, da se naši ljudje vse premalo brigajo za našo stvar. O predstavi priobčimo obširnejše poročilo v prihodnji številki.

(Slovenske predstave in g. Proft) Kakor smo izvedeli, je ravnatelj celjske višje gimnazije prepovedal dijakom poset slovenskih predstav v „Narodnem domu“. Dovolil le posameznikom, in sicer morajo dijaki vsak zase za vsako igro posebej prositi dovoljenja, katerega pa menda največkrat ne dobe. Kolikor nam je znano, je dijakom po disciplinarnem redu dovoljeno zahajati v gledališče; samo ako ravnateljstvo prepove iz navedenih ozirov kako posamezno igro, tedaj jim vstop ni dovoljen. Nam se pač zdi, da je ravnatelj napovedovala le mržnja do slovenstva ono prepoved, kajti naše predstave smatramo gotovo ravno tako dostojnimi, kakor oni operetni mišmaš v celjskem nemškem gledališču, ako niso dostojnejše. Kaj pravite na to g. ravnatelj Proft?

(Oddaja gozdnih drevesc.) V svrhu pogozdovanja oddaje se od državnega gozdnega vrta v Celju eden milijon različne vrste iglastih drevesc po naslednji ceni in sicer velja: 1000 komadov triletnih smrek (presajenih) 5 kron; 1000 komadov triletnih smrek 4 K; 1000 komadov dvehletnih mecesnov 4 K; 1000 komadov dvehletnih belih borov 3 K; 1000 komadov dvehletnih črnih borov 3 K. Prijave za dobavo rečnih gozdnih drevesc sprejemata c. kr. okrajno gozdarsko nadzorstvo v Celju, in sicer za pomladno pogozdovanje najdalje do 31. januarja, za jesensko pogozdovanje najdalje do 15. septembra vsakega leta. Neimovitim gozdnim lastnikom oddaje se gozdna drevesca brezplačno, to je povrnti se morajo le stroški za izkapanje, zavitek in prevoznjo. Na kolka prostih prošnjah neimovitih lastnikov mora občinski urad izrečno potrditi njih neimovitost. Natanko naj se napove število in vrsta zahtevanih drevesc, naslov prošnjika (pošta ali železnična postaja), kamor naj se drevesca pošljejo.

(Vilo Lidio) kupil je Lojze Walland, trgovec v Celju. Zdj bode njegova cela totranska plat griča Sv. Miklavža. Napravil si bode najbrž iz mesta do vinograda serpentinsko stezo.

(Celjska mestna občina) kupila je baron Bruckovo posestvo. Ker pa ji vendar predrago hodi, in večina mestnih očetov ni zadovoljna s tem kupom, bode župan Julij Rakusch nase vzel to posestvo.

(Nekaj o naših Nemcih.) Celjske nemške neumnosti že pametnejšim Nemcem več ne ugajajo. Tako se je n. pr.: cesarski svetnik Traun, pameten mož, kakršnih je v Celju med Nemci treba pri belem dnevu z lačjo iskati, odpovedal vsem častem, ki so mu jih naklonili celjski Tevtoni. Bil je voljen v občinski odbor, pa je odločil to čast, nadalje je zastopal častno mesto pri nemški hranilnici, kar je tudi kratkoma odložil. Kajti sprevidel je, da je celjskim Nemcem

v prvi vrsti za politično hujskanje in sovraštvo do Slovencev, v drugi vrsti šele za gospodarstvo. Znano je, da je dr. Grega Jessenko pri nekem zborovanju vzkliknil, da je bolje stradati kakor pa Slovencev kaj v narodnem oziru dati. Seveda takih pazorov ne more trezno misleč človek odobravati, zato je g. Traun šel drage vaje iz take družbe.

(Porotne obravnave v Celju) V četrtek, petek in soboto je bila pred porotniki družina Perechlin. Obtožena je bila zaradi hudodelstva večkratnega požiga, nevarnega pretenja in prestopka tatvine. Porotniki so obsodili sina Hermana na 8 mesečno težko ječo zavojo javnega nasilstva v zmislu § 99. kaz. zak. in očeta Franca Perechlin na 24 ur zaradi nošnje prepovedanega orožja v zmislu § 38. orožn. pat. Glede požara so bili oproščeni. Tereza Perechlin je bila oproščena vseh deliktov. O tej obravnavi poročamo prihodnjič na drobno.

(Iz Škofjevasi) Pred desetimi dnevi smo prinesli obširno poročilo, kako so škofjevaški nemškutarji pogoreli s svojo pripravljeno slovesnostjo blagoslovljenja kapele. Še danes jo imajo brez blagoslova, čeprav je njih vodja Čepel k škofijstvu v Maribor svojega g. župnika tožil. Nič ni pomagalo, in to „gita“. Kar že nimajo smole pri cerkveni oblasti, jim gre nek malo pridnež ter podžaga lepi maj. In da je mera polna, pa še „Domovina“ celo stvar pregreva. To je pač več kot preveč za škofjevaške nemškutarje. Šli so ter skuhali dolgovezen popravek, kojega so poslali našemu uredništvu, kjer smo ga sedaj ob hudem mrazu porabili za podkurjenje peči. Čepel, Okorn ter Tinče Premšak, najprej se naučite popravke delati, potem se le nadlegujte z njimi uredništva! Če bi nam bili poslali ta popravek v dobi kislj kumar, bi ga v veselje in zabavo svojih cenj. čitateljev priobčili, sedaj pa imamo mnogo drugega resnejšega in važnejšega. Veseli nas pa, da v popravku pravzaprav priznate, da je v bistvu vse res, kar smo pisali. Odslej bote bolje storili, če bote svoje nemškutarke bolečine potlačili odkrito pri nemški „vahtarici“, kakor če bote nam svoje nepostavne popravke pošiljali. Sicer pa: Srečno!

(Iz Št. Pavla.) Od nas se je v Ljubno nad Mozirjem preselila 30. novembra naša vrla in rodoljubna poštna upraviteljica gospodična Roza Černovšek kot samostojna poštarica. Imenovana kazala se je vedno vrla in navdušeno Slovenko ter vestno uradnico. V Št. Pavlu služila je nad osem let ter si v tem času s svojo ljubeznivostjo in potrpežljivostjo pridobila obče simpatije tukajšnjega prebivalstva, a tudi naklonjenost vse šentpavelske inteligence, tako, da nam je vsem iz srca žal na njeni izgubi; — a ker je že vedno želela postati samostojna, — moramo ji k novi službi le čestitati ter ji želimo na njenem novem mestu prav obilo sreče in zadovoljnosti. Ljubencanom pa le častitamo, da dobe tako vrla, ljubezniva, rodoljubna in postrežljiva poštarico.

(Neereča na Pragarskem) Dne 19. novembra se je ponesrečil kurilnični delavec Karol Meznarič. Stroj ga je pritiskal k ograji, da je dobil težke notranje poškodbe. Prepeljali so ga v mariborsko bolnico.

(Častno imenovanje.) Občinski odbor pri Sv. Marku niže Ptuja je enoglasno imenoval v izredni seji, dne 15. novembra t. l. velerodnega gospoda Janeza Možina, nadučitelja v pokoju, za njegovo 32letno plodnosno delovanje na markovski šoli častnim občanom.

(V Št. Lovrencu v Slov. goricah) je zabodel krojaški pomočnik Lojze Repič nekega Lovreca iz Vodol. Lovrec je ranjen na obrazu, in so ga prepeljali v bolnišnico.

(Iz Ormoža.) Kakršen oče, takšen sin. Sodni pristav v Ormožu dr. Stepišnik, sin celjskega Pragermana, odstavljene odvjetnika dr. Stepišnika, je tako drzen postal, da sili ljudstvo, da mora ljudstvo z njim nemški govoriti, dasi ne zna. Tako je neki stranki v obraz povedal, da ni dolžan z njo slovenski govoriti, in ko je ta odločno nasprotovala, se je še le spomnil, da vendar mora na čisto slovenski zemlji s Slovenci slovenski govoriti. Gospod pristav, pomislite, da ni slovensko prebivalstvo zaradi Vas v Ormožu, da ste le Vi zaradi prebivalstva.

(V Ljutomeru) je umrl g. Bogomir Fekonja, narodni krojač, brat znanega akad. slikarja, sedaj v Ameriki živečega Romana Fekonja. Pokojni je bil kremenit značaj. Svetila mu večna luč!

(Nov vrelec kisle vode) so našli v Petrovcih blizu Radgone na Ogrskem. Sodi se, da se bo ta voda merila z imenitnimi slatinami. Želeti je, da ne pride ta vrelec v tuje roke in da ostane po šest narodnjaka gostilničarja g. Martinca.

(Iz Marnberga.) G. dr. Fr. Piki je naznanil odvetniški zbornici, da se po preteku treh mesecev preseli iz Marnberga v Maribor.

(Nemci in njih jezik.) Kakor vsako, ima tudi blaženo nefiško pleme različna narečja, katera se med seboj jako razlikujejo. Tako n. pr. gornještajarski „joklni“ Kočevarja na Kranjskem (katerih sploh živ krst ne razume), Pomerjan ne Bavarca, kratkomalo drugi drugega ne razumejo, ako so le količkaj medseboj oddaljeni. Dasi imajo potemtakem vse polno narečij, služi jim samo eden pismen jezik, ki ga gotovo polovica Nemcev ne razume. Tako n. pr. Tirolci niti časnikov ne morejo čitati, ker ne razumejo pismene nemščine. Radi bi vedeli, kedaj jih bode „Walhala“ obdala z možmi, ki bodo izmislili tako pismeno nemščino, da jo bodo lahko razumeli vsi „jokelni“. Zlasti za celjske Nemce bi bilo to kaj dobrega, če bi se pisalo v njih „prelepem“ narečju.

Druge slovenske novice.

(„Glasbena Matica“ v Ljubljani) priredi dne 3. decembra velik koncert v katerem se bo izvajala Thierfelderjeva skladba „Zlatorog“, ki obsega deset pevskih točk, mešanih, ženskih, moških zborov in samosplovov. Posamezne vloge so v najboljših rokah. Koncert obeta krasen užitek, saj je že Baumbachovo delo samo po sebi lepo, koliko lepši mora biti izvajano z godbo in s petjem „Glasbene Matice“. Ljubiteljem lepe umetnosti koncert najtopleje priporočamo.

(Pozor slov. inteligencija.) Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani razprodaja krasno knjižnico rajnega pisatelja Ivana Vesela. Knjižnica in zaznamek taiste nahaja se v odvetniški pisarni g. dr. Fr. Štora v Ljubljani, Križevniške ulice št. 2.

(Osebnost.) Železniški oficijal g. I. Hrašovec v Litiji, je imenovan definitivnim železniškim načelnikom ravnotam.

(Promocija.) Dne 21. novembra je bil na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem vsega zdravilstva g. Otmar Lavtar, sin profesorja L. Lavtarja v Mariboru. Častitamo.

(Promoviran) je bil doktorjem filozofije na dunajskem vseučilišču g. Iv. Prijatelj. Častitamo.

(Mrtvo truplo) mizarkega mojstra J. Šušteršiča iz Mengša na Kranjskem, ki je utonil, kakor smo že poročali, so našli v Savi blizu Kresnic. Dobili so pri njem ves denar.

(Nesreča.) Na Primskem pri Kranju so našli pretekli teden mrtvega Jožefa Gorjana. V pijanosti se je preselil v večnost. V tej vasi je tekom pol leta pomrlo valed pijanosti 5 oseb. To so žalostni nasledki nesrečnega pijančevanja, ki nam naj služijo za vzgled.

(Pazite na otroke!) 4 leta stara Marija Gabrijel iz Groblja pri Radovljici na Kranjskem se je igrala z žveplenkami, ter si z njimi zažgala obleko, ki ji je popolnoma zgorela. Otrok je vsled dobljenih opeklin umrl. Matere, pazite bolj na otroke!

(Nesreča na železnici.) Med Beljakom in Št. Rupertom je povozil vlak železniškega paznika J. Wuherja, ter ga tako razmesaril, da je bil na mestu mrtev.

(Za slovensko poroto v Trstu) je vložila nadalje prošnjo sežanska občina.

(Tržaško slovensko šolstvo.) Pretekli mesec so odposlali tržaški Slovenci na upravno sodišče po g. dr. Gustavu Gregorin priziv proti znanemu odloku ministrstva v zadevi slovenskih ljudskih šol v Trstu.

(Zagrebaški deželni glasbeni zavod) je stopil v dogovor s slavnim češkim goslarским virtuozom Ondříčkom, katerega misli angažovati namesto odstopivšega profesorja Moserja.

(„Slovenija“) naznanja, da si je na II. red, nem občenem zboru 27. t. m. izvolila nov odbor, ki se je sestavil sledeče: stud. phil. Davorin

Mastnak, predsednik; stud. phil. Andrej Ipavec, podpredsednik; stud. iur. Alojzij Gradnik, tajnik; stud. phil. Radivoj Gajezda, knjižničar; stud. iur. Karl Kubelj, blagajnik; stud. phil. Fran Mihalič, arhivar; stud. phil. Večeslav Kalan, gospodar. Odborovi namestniki: stud. iur. Josip Čener, stud. phil. Makso Šlander. Pregledniki: cand. iur. Dominik Puc, cand. iur. Rado Jereb, stud. phil. Mihajlo Rostohar.

Dopisi.

Žalec. Da siboljšajo svoje stanje in se preskrbijo za bodočnost tudi občinski tajniki, dogovorili so se med seboj, da si ustanovijo svoje lastno društvo, da se organizirajo in složno delujejo v prid naroda in v svojo stanovsko korist. Radi tega vrši se dne 7. decembra t. l. v Žalcu v gostilni Hausenbichler osnovni shod, kjer se bodo sestavila pravila in razpravljale druge važne stanovske zadeve.

Začetek zborovanja bo dopoldne ob 9. uri, da lahko gospodje, kateri to želijo, odidej s po poldanskimi vlaki.

Ker so občinski uradi dandanes najvažnejši faktor cele države, in delujejo ravno občinski uradi največ za državo v prenešenem delokrogu, se bode že morala vlada, hočeš ali nočeš, nekoliko bolj ozirati na občinske urade in njih uradnike, ako želi imeti dobro uradovano državo. Da bode morala država občine in njihove uradnike odškodovati za njihova, od države jim naložena dela, to je pač jasno kot beli dan, kajti da bi morale občine same nositi vsa ta bremena, ne bo dalje mogoče.

Ker se bo na tem shodu ravno o tej vele važni zadevi in pa o koristih občin in ljudstva sploh sklepalo, je pač želeli, da se tega zborovanja udeleže tudi gospodje župani.

Gospodje občinski tajniki pa se vabijo, da pridejo možno vsi, kajti saj se gre za našo lastno korist in za korist našega ljudstva.

Ker bo po zborovanju skupen obed, kuvert brez pijače 1 K 50 v, se prosi, da gospodje, kateri se želijo udeležiti skupnega obeda, to po prej, vsaj do 4. decembra po dopisnici naznanijo Ivanu Kač v Žalcu.

Politični pregled.

(Državni zbor.) Pogajanja za češko-nemško spravo so se začela. Nemške državnozbornske stranke so sestavile poseben načrt, na podlagi katerega bi se baje bilo sploh možno (?) pogajati s Čehi. Seveda je na obeh straneh malo upanja, da bi ti poskusi obrodili kak pozitiven vspeh. Razpravljalo se je o kreditu za po vremenskih nezdah prizadeto prebivalstvo. Odsek je privolil državno podporo prizadetim prebivalcem v znesku tri milijone 900.000 K. Nujnih predlogov ima zbornica rešiti 67. Izmed teh je 64 čeških. Vlada je tudi predložila zbornici načrt za odpravo kavcije državnih uradnikov.

(Sestanek treh vladarjev.) Kakor smo že poročali, pride nemški cesar na spomlad in sicer meseca marca v Opatijo. Tja pa pride tudi rumunski kralj in naš cesar. Opatija še gotovo ni videla treh vladarjev hkratu, kakor jih bo letos na spomlad. Ta sestanek pa ima političen pomen, posebno se bode razpravljalo o vprašanju na Balkanu.

(Ogrsko.) Bivši ogrski ministrski predsednik baron Banffy snuje novo parlamentarno stranko. Program te stranke je gospodarski ter bo posebno deloval na to, da dobi Ogrska samostojno carinstvo. — Afera Nessy-jeva je končana. Sklep je bil ta, da je odsek potrdil, da je vojaška oblast opravičeno postopala, in častni svet da je bil opravičen tako postopati. Pri razpravi te afere prišlo je do velikanskega razburjenja med ministrom Fejervaryjem in opozicijo. Prvi se je celo s predsednikom sprl. Odpeljal se je po končani razpravi takoj na Dunaj k cesarju. Smatra se, da je ponudil demisijo.

(Nemčija.) Nemški državni tajnik je sporočil državnemu zboru, da izkazuje proračun za leto 1903 180 milijonov mark pomanjkljaja. Vseled tega se poviša davak na pivo in tobak. Torej ni vse zlato, kar se sveti. Pripomniti je treba, da še Avstrija nikdar ni imela tako velikanega pomanjkljaja. Da, da, brodivje stane!

(Italija.) Kralj Viktor Emanuel je začel z vso strogostjo nastopati proti anarhističnim bandam. Ukazal je, da se z njimi ravna brez vsakega pardona, kajti obžalovati mora, je rekel, da je sleherni napadalec — anarhist Italijan. Država hoče zmanjšati vojne izdatke za 80 milijonov lir, in so dva tozadevna predloga stavili že socialisti.

(Francija.) Ima še vedno dosti opravila s kongregacijami. Zdaj pridejo prošnje kongregacij za avtorizacijo v parlament v obliki zakonske osnove.

(Rusija.) Ker je kakor smo že poročali ruski prestonaslednik, veliki knez Mihail jetičen in po zdravniških izjavah več ne ozdravi, je prišlo do vprašanja, kdo bode prestonaslednik ruski. V poštev pride veliki knez Vladimir. Ker pa je ta tako star, da gotovo ne preživi carja, je ruski car določil Vladimirovega sina, kneza Cirila, za prestonaslednika.

(Portugalsko.) Kraljica je pretekli teden prisegla kot vladarica. Navzoč je bil ves diplomatični zbor, kralj pa ne. Ta je bil namreč na obisku pri angleškem kralju. Portugalski listi so o tem mnogo ugibali. Bilo jih je mnogo vsled tega zaplenjenih.

Književnost.

(„Slovan“), mesečnik za književnost, umetnost in prosveto. Ne malo nas je presenetil I. zvezek „Slovana“. Dasi smo veliko pričakovali, je vendar nadkrilil ta lepi list naše upe. Gradivo, podoba in oprema kosa se lahko s prvimi nemškimi in angleškimi leposlovnimi listi. Obsega namreč: J. R.: Mlada slovenska lirika; Al. Gradnik: V kavarni. Oton Zupanič: Vihar. Ksaver Meško: Romanca o beli cesti. A. Askerc: Tamara in Kaspij. Fran Novič: Hic Rhodus! M. P. Nataša: Čardaš. Zofka Kvedrova: Vsakdanja tragedija. Jos. Jeranov: Žrtve zlata. — t — čič: Moderna črtica pri nas. Listek. Književnost: Dr. Tavčarjeve novele v češkem prevodu. — Koledar družbe sv. Mohorja v Celovcu za l. 1903. — Veliki trgovec. — Zimski trgovec. — Stara Kranjska — „La Vedette“. Gledališče in glasba: Slovenska drama. — Slovenska opera. — Malomeščani. — Opojnost. — „Monna Vanna“. — Truplo. Umetnost: Prešern. — Vilharjev spomenik. — Nik. Aleš. Tehnika: Jan Szcepanik. — Marconi in Korn. — John Meiggs Ewen v Chicagu. — Camille Flammarion. Raznoterosti: Jan Hus — vseučiliški rektor. — Jan Lier. — „Dilo“. — „Dramatická Matice“. — „Hadži Murat“. — Grofica Praskovija Sergejevna Uvarova. — Nemški pesnik o bodočnosti Slovanov. Naše slike: Ivana Kobilčeva: „Na vrtu“. — H. Vosberg: „Zapuščena“. — Hans Makart: „Rafael“. „Albrecht Dürer“ in „Julija Kapuleti“. — K. Crnčić: „V nedeljo jutro“. — Bela Čikoš: „Antonij nad Cezarjevim truplom“. — Robert Auer: „Svečani dan“. — Ivan Repič: „Adam, kje si?“ — „Marija Konopnicka“. — P. Thumann: „Umetnost in ljubezen“. Naročnina listu je jako zmerna; stane namreč celoletno 12 K, polletno pa šest kron. Prepričani smo, da bodo Slovenci vedeli ceniti ta pojav v slovenski literaturi in „Slovana“ podprli z naročnino, da bo lahko izhajal v čast in ponos slovenskega naroda. Naročnina se pošilja upravnistvu „Slovana“ v Ljubljano.

Razne stvari.

(Vsenemca Wolf in Schalk.) Dne 28. m. m. je prišlo pred sodiščem v Mostu na Moravskem na vrsto podkupovanje Wolfovega glasila. Priče iz uredništva so potrdile, da je dobil list od državnih železnice 400 gld., od sladkornega kartela pa 4000 gld. Trdile so, da se je to zgodilo brez Wolfovega vedenja. Tudi je Wolf proti dr. Feistnerju in Stiepelu odtegnil tožbo in toži samo še Schalka. Priče so tudi izpovedale, da je Wolf rekel, da morajo časopisi od sladkornega kartela dobiti kupe denarja. V splošnem je pa prebivalstvo v Mostu bolj na strani Wolfa, nego Schalka, kar je tem važnejše, ker se obravnava pred porotniki. Seveda pride v tem slučaju vsemška stranka v kritičen položaj. Govori se tudi, da se je Wolf izjavil, da če pravdo izgubi, se takoj ustrel, ker bode ta pravda stala okoli 60000 kron in toliko penez pa nima. Heil!

2 sobi

event. tudi majhna kuhinja s štedilnikom

(504) **takoj za oddati.** 2-1

Kje, pove upravništvo „Domovine“.

ALOJZ VOGLAR

Sp. Kamenščak (tik Zemljičeve vile) pri
(508) **Ljutomeru** 2-1

vljudno naznanja, da je otvoril

usnjarsko obrt

v lastni hiši

in se priporoča za prijazna naročila.

Sprejem v delo kože vsake vrste ter
jih tudi kupujem.

Nizke cene pri najboljšem delu.

Zdravniška služba.

V občini Bizeljsko pol. okraja Brežice se
bo oddala služba občinskega zdravnika, ki se
mora do 1. januarja 1903. nastopiti. Letna plača
1600 K; prosto stanovanje in posebna svota za
ogledovanje mrtvih po dogovoru. Zato se mora
opravljati: sanitetna služba v občini, brezplačno
lečenje ubogih in ogledovanje mrtvih. Znanje
slovenskega jezika, katoliška vera in avstrijsko
državljanstvo je neobhodno potrebno. (492) 2-2

Prošnje s prilogami: 1. krstni list, 2. domov-
nica, 3. spričevalo o navedenosti, 4. spričevalo okraj-
nega zdravnika o telesni sposobnosti za službo,
5. diplom ali poverjen prepis tega, 6. dokaz zmož-
nosti slovenskega jezika, se naj podpisaneemu
uradu do 15. decembra 1902. predložijo.

Občinski urad Bizeljsko, 22. novembra 1902.

Za gostilno v „Narodnem domu“ v Konjicah

— išče se — spreten krčmar.

Ponudbe do 15. grudnia t. l. na gospodarski
odsek „Čitalnice“. Pogoji se izvedo pri načel-
(428) **niku odeska.** 2-2

Učenec

z dobrim šolskim spričevalom se takoj sprejme
v trgovini mešanega blaga.

(496) Ponudbe na upravništvo tega lista. 4-2

MUDr. STANKO FULNECKY

bivši bolnišniški in rudniški zdravnik
naznanja svojo preselitev iz Št. Jurija v Gornjo
Radgono v posojilnični hiši na Gornjem Griesu,
kjer vsak dan pred in popoldne ordinuje in
(500) **zobe plombira.** 3-2

RAZGLAS.

Podpisani naznanja vrlim slovenskim kmetom,
da, ker drugi, Vam sovražni trgovci, dajo vedno
oznaniti, kako po ceni da prodajo blago, Vam jaz
kot vedno pravičen proti Vam, naznanjam, na-
mestu vsakega drugega oznanila, da Vam bom
prodajal svoje blago, ki ga imam veliko vsake vrste,
kar potrebuje kmet, po najnižji ceni, ako me
obiščete v polnem številu, tudi pod ceno! To
naj Vam bo dokaz spoštovanja do Vas, da Vam
ne bo treba iti k Vašim sovražnikom.

K obilnemu obisku vabi

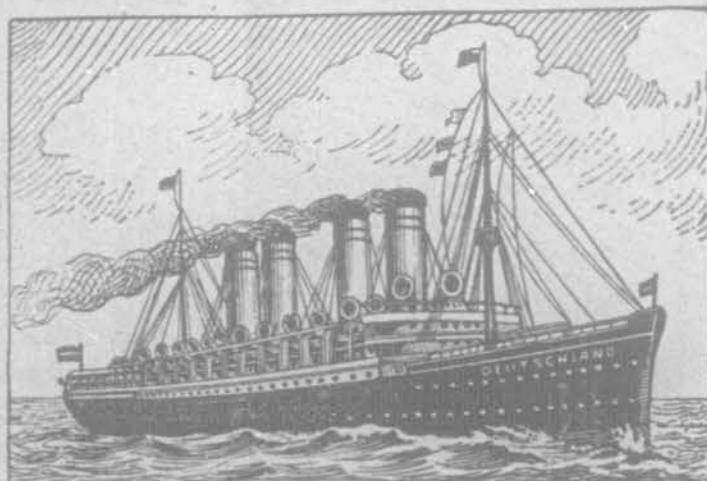
Deziderij Sinkovič,
trgovec v Radgoni.

(497) 2-2

Izvrstno sveže mleko
in najfinejše čajno
sirovo maslo (Teebutter)
dobi se v Zgornjem Lanofu pri grajščaku
(499) **Avgust Sušnik-u.** 3-2

Prijazno stanovanje

v Gaberju št. 7 v I. nadstropju, obstoječe iz treh
sob, kuhinje s pritliklinami, je takoj za oddati.
(501) **Natančneja pojasnila v hiši.** 3-2



Največje, najhitrejše
ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO
Hamburg—New-York

(233) 44 **le 6 dni.**

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehnič, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

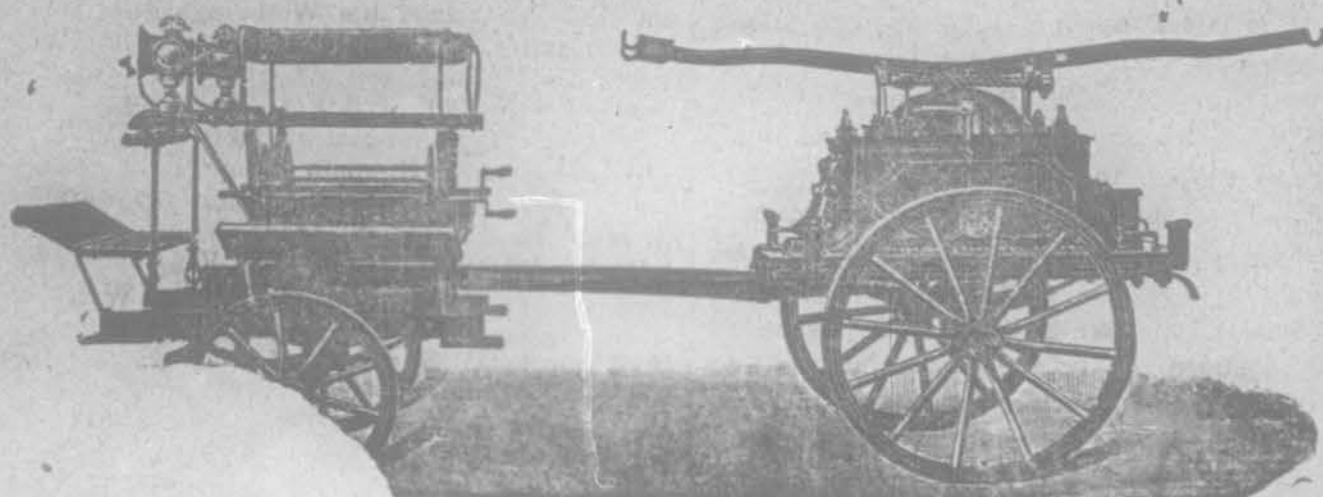
Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

☛ **Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.** ☛

* **Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev.** *

Postrežba točna

Cene nizke.



(456) 50-10

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

Lastnik in tisk D. Hribar-ja v Celju.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kme-
tjskih strojev, I. moravska mehanična tiskalnica
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smihov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom
brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrzlini in s priredbo,
da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v
teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašenega strojevodje; dalje
vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko
orodje in Peronospora-brizgalnice. — Roba solidna, elegantna in
cena. Plačila po dogovoru.

Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Libensky.